

lavere Stat, end de maaste egentlig burde sættes i, for paa denne Maade at tilvejebringe en Slatteafgift for den Del af Aaret, i hvilken Landliggerne opholde sig i Kommunen, der er lavere end den, de vilde komme til at betale, hvis de ikke laa paa paa Landet, men blev i Kommunen hele Tiden. Dette er ogsaa meget forstaaeligt og naturligt. Naar en Kjøbenhavnner ligger paa Landet i 3 Maanedere og 29 Dage, er han ikke skattepligtig i Landkommunen, men betaler kun Stat til Kjøbenhavns Kommune. Bliver han der den 30te eller 31te Dag med, bliver han skattepligtig. De paagældende Landkommuner ere altsaa interesserede i at gøre det saa behageligt og rart for de paagældende som muligt, saa at de bestemme sig til at blive den 30te eller 31te Dag med i Landkommunen, for saa faar Landkommunen Benge, ellers faar den ingenting. Naar de nu indrette deres Skattepligtning saaledes, at den bliver lidt lavere, end den vilde blive for Landliggernes Vedkommende i Kjøbenhavn, opnaa de deres Hensigt. Ombendt, derjom man nu forkorter Tiden fra 4 til 2 Maanedere, kunde det tænkes, at naar disse Landkommuner blive fri for den Frygt, som de nu have mange Steder for, at Landliggerne skulle tage for tidlig ind til Byen, de saa kunde gaa den modsatte Vej og sige: Nu bliver han jo nok, lader os nu flemme ham dygtig, medens vi have ham! Den paagældende er værgeløs, og han har ikke en Gang nogen naturlig Støtte og Bærge i Kommunalbestyrelsen, thi han har ikke haft den mindste Indflydelse paa Valget af disse Sogneraadsmlemmer. Jeg forudsætter i det, jeg har udtalt her, at det ikke har været det ærede Mindretals Mening at ville gøre nogen Forandring ved den Hovedregel, jeg nu har omtalt, og som formentlig fremgaar af Lovforslaget § 1 Litra d, ved det Forslag som det har stillet under Nr. 21 til § 8. Den højtærede Minister udtalte, at det Mindretals Forslag formentlig maatte falde bort efter de Forslag, han har stillet til § 1. Derom skal jeg ikke udtale mig, men det forekommer mig, at dette Forslag under Nr. 21 ikke er ganske klart. Der siges: "Har en Person i Statteaaret skattepligtigt midlertidigt Ophold i en Kommune, (jfr. § 1 d), fordeles Skatten mellem denne Kommune og Hovedopholds kommunen alene

i Forhold til Opholdets Varighed i hver Kommune". Hvad er Meningen med dette, at den "fordeles alene i Forhold til Opholdets Varighed"? Jeg antager, at Meningen er — men det er ikke klart af Ordene — den, at man skal fordele Skatten alene i Forhold til de forskellige Opholds Varighed, og derimod skal man ikke tage Hensyn ved denne Fordeling til Reglerne i § 6 og 7 og gøre et særligt Nummer, om jeg maa udtrykke mig saa, af den Stat, som man lægger paa fast Ejendom eller Næring, som have i den enkelte Kommune. At dette er Meningen, antager jeg, naar jeg læser videre i dette Forslag, idet der nemlig staar: "Staar den paagældende tillige i Hensyn til § 6 i skattepligtigt Forhold til andre Kommuner, fordeles det de andelsberettigede Kommuner tilkommende Bidrag paa Opholdskommunerne i samme Forhold, i hvilken han er skattepligtig til disse". Men altsaa, naar man kun har at gøre med de to Kommuner, Hovedopholdskommunen og den midlertidige Opholdskommune, fordeler man det med $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$, altsaa for 8 Maanedere for den ene og 4 Maanedere for den anden, uden at bryde sig om disse 2 pCt. af faste Ejendomme eller Næringen. Hvis det altsaa er Meningen, opstaar imidlertid det Spørgsmaal: Hvorledes skal denne Fordeling finde Sted? Det synes jo, at naar man taler om Skattens Fordeling, kommer man uvilkaarlig til at tænke paa, at der er een Stat, at Skatten er bestemt, og at den skal fordeles i et matematisk Forhold mellem de forskellige Kommuner. Man vil uvilkaarlig faa den Opfattelse, at Skatten ansættes paa eet Sted, men efter § 1 vil der som sagt kunne blive Spørgsmaal om, at den ansættes flere Steder, paa hvert for sin Portion. Med andre Ord, det er ikke Skatten, men Skatteforpligtelsen, der skulde deles mellem disse forskellige Kommuner.

Jeg tør ikke komme frem med alt, hvad jeg i og for sig kunde have at sige, men det er et Udsnit, jeg maa tale noget om, og det er om Aktiebesatningen. Det maa jeg gøre, ikke blot fordi jeg i Realiteten er imod disse Forslag, men fordi det forekommer mig, at særlig de Paragraffer, der handle om denne ny Besatning, illustrere mine indledende Bemærkninger om det mindre klare i Af-